

Pytanie prejudycjalne

W ramach złagodzonego modelu postępowania uniwersalnego, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽¹⁾, w którym dozwolone jest wszczęcie postępowań wtórnych mających zastosowanie wyłącznie do majątku znajdującego się w państwie wszczęcia postępowania,

czy art. 35 i art. 7 ust. 1 i ust. 2 lit. g) i h) w związku z motywem 72 można interpretować w ten sposób, że zastosowanie prawa państwa wszczęcia postępowania wtórnego do „spos[obu] postępowania z wierzytelnościami powstałymi po wszczęciu postępowania upadłościowego” odnosi się do wierzytelności powstałych po wszczęciu postępowania głównego, nie zaś postępowania wtórnego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 141, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 19 grudnia 2022 r. – OSTP Italy Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ufficio delle Dogane di Genova 1, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ufficio delle dogane di Genova 2 e Agenzia delle Entrate – Riscossione – Genova

(Sprawa C-770/22)

(2023/C 121/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OSTP Italy Srl

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ufficio delle Dogane di Genova 1, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ufficio delle dogane di Genova 2, Agenzia delle Entrate – Riscossione – Genova

Pytanie prejudycjalne

[Czy] art. 43, 44 i 45 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że przepisy te wykluczają zgodność z prawem Unii uregulowania krajowego przewidującego natychmiastową wykonalność wyroków wydanych w pierwszej instancji przez sądy krajowe, których skutkiem jest stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji podatkowych dotyczących zasobów własnych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (wersja przekształcona) (Dz.U. L 269, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 19 grudnia 2022 r. – Victoriano i in./Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG, Sucursal en España, Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG

(Sprawa C-772/22, Air Berlin)

(2023/C 121/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Victoriano, Bernabé, Jacinta, Sandra, Patricia, Juan Antonio, Verónica

Strona pozwana: Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG, Sucursal en España, Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG

Pytania prejudycjalne

W ramach modelu postępowania głównego o zakresie uniwersalnym, lecz złagodzonego, ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2015/848 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁽¹⁾, w którym dozwolone jest wszczęcie postępowań wtórnych mających zastosowanie wyłącznie do majątku znajdującego się w państwie wszczęcia postępowania,

- 1) Czy art. 3 ust. 2 i art. 34 rozporządzenia można interpretować w ten sposób, że majątkiem znajdującym się w państwie wszczęcia postępowania wtórnego, do którego to majątku ograniczają się skutki postępowania, jest tylko majątek istniejący w chwili wszczęcia postępowania wtórnego, nie zaś majątek, który istniał w chwili wszczęcia postępowania głównego?
- 2) Czy art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/848 można interpretować w ten sposób, że decyzja zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym o przeniesieniu majątku dłużnika bez złożenia wniosku o wszczęcie postępowania wtórnego lub o uniknięciu wszczęcia tego postępowania poprzez przedstawienie jednostronnego zobowiązania zgodnie z art. 36 i 37 – w przypadku gdy zarządca ten wie, że istnieją wierzyciele miejscowi, którym przysługują wierzytelności wynikające ze stosunku pracy, uznane wyrokami, oraz zajęcie zabezpieczające dokonane w drodze orzeczenia sądu pracy wspomnianego państwa członkowskiego – jest zgodna z uprawnieniem do przeniesienia majątku dłużnika poza terytorium państwa członkowskiego, w którym majątek ten się znajduje?
- 3) Czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/848 należy interpretować w ten sposób, że przyznane zarządcy we wtórnym postępowaniu upadłościowym uprawnienie do wniesienia powództwa o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej w interesie wierzycieli ma zastosowanie w sprawie takiej jak niniejsza, w której zmierza się do stwierdzenia bezskuteczności czynności prawnej dokonanej przez zarządcę powołanego w głównym postępowaniu upadłościowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 141, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Włochy) w dniu 16 stycznia 2023 r. – FA.RO. di YK & C. Sas/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-16/23)

(2023/C 121/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FA.RO. di YK & C. Sas

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾, a także art. 49, 56 i art. 106 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawia ograniczenia w zakresie zezwoleń dla punktów sprzedaży wyrobów tytoniowych w oparciu o minimalną odległość geograficzną pomiędzy usługodawcami oraz liczbę mieszkańców?
- 2) Czy art. 15 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz art. 49, 56 i 106 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które uzależnia wydanie zezwolenia punktem sprzedaży od spełnienia z góry określonych parametrów dotyczących minimalnej odległości geograficznej pomiędzy usługodawcami oraz liczby mieszkańców, nie pozwalając właściwemu organowi władzy publicznej na dokonanie oceny innych obiektywnych okoliczności faktycznych, które nawet w sytuacji braku spełnienia powyższych wymogów wskazują w konkretnym przypadku na istnienie zapotrzebowania na daną usługę?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 376, s. 36.